

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 20 januari 1921 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

I en till riksdagen den 11 innevarande januari avlåten, till bankoutskottet hänvisad proposition nr 26 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag samt av § 72 regeringsformen, hemställt, att det i kungörelse den 10 december 1920 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1921 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, måtte av riksdagen gillas.

Enligt berörda kungörelse den 10 december 1920 har Kungl. Maj:t, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen funnit gott medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 16 december 1920 till och med den 31 mars 1921 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, dock att detta medgivande skall, därest detsamma icke varder av nästföljande riksdag inom tjugu dagar från riksdagens början gillat, efter utgången av nämnda tid upphöra att lända till efterrättelse; ägande riksbanken rätt att, om förhållandena därtill giva anledning, även under den tid, berörda medgivande gäller, återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Beträffande frågans utveckling har föredragande departementschefen hänvisat till den redogörelse för under det förflutna året vidtagna åtgärder i ämnet, som lämnats i statsverkspropositionen i sammanhang med inkomstberäkningen för 1922 års riksstat.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 8 saml. 3 häft. (Nr 3.)

Departementschefen har vidare i ärendet anfört följande:

Departementschefen.

»När jag nu anmäler frågan om proposition till riksdagen med hemställan om gillande av det i nämnda kungörelse gjorda medgivande, förutsätter jag, såsom av förberörda tidigare i dag meddelade redogörelse för frågans utveckling framgår, att riksdagen skall i senare sammanhang upptaga till realprövning spörsmålet om sedelinlösnings-skyldigheten och dess eventuella fortsatta suspension. Nytt utlåtande från ekonomiska rådet synes i detta syfte böra inhämtas. Ett godkännande av riksdagen utav den av mig nu ifrågasatta propositionen behöver sålunda icke i och för sig innebära något ställningstagande till denna fråga, vilken torde tarva ett mera omsorgsfullt övervägande, än som lämpligen kan medhinnas under den grundlagsstadgade fristen av tjugu dagar från riksdagens början.»

Utskottet.

Såsom departementschefen erinrar, kommer frågan om riksbankens sedelinlösnings-skyldighet och dess eventuella fortsatta suspension att senare i annat sammanhang av riksdagen upptagas till prövning. Vid sådant förhållande och då ett bifall till det nu framställda förslaget icke torde vara att anse annat än såsom en åtgärd av formell natur från riksdagens sida, har utskottet funnit sig böra tillstyrka detsamma.

Utskottet, som förutsätter, att ett blivande förslag i ämnet kommer att i god tid föreläggas riksdagen, får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 januari 1921.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson, Öhngren, Vindahl, Johansson* i Friggeråker, *Wigforss, Östberg, Waller* och *Söderbom* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Jansson* i Kungsör, *Borg Borggren, Wikström* och *Nylander*.